

katechetický **VĚSTNÍK**

č. 1-2 **Školní rok 2005/06 – září, říjen**

Ohlédnutí za Kolínem

Celosvětové setkání mládeže s papežem Benediktem vrcholilo slavením Eucharistie na obrovské pláni Marienfeld, na které byl vybudován umělý pahorek pro oltář. Netroufám si odhadnout výšku toho kopce, ale milionový zástup mladých lidí byl z té výšky impozantní. Ještě i za oltářem „nahore“ byla malá tribuna pro vybrané zástupce mládeže z celého světa. Když vás ze všech stran obklopuje tolik mladých lidí, musíte vnímat jejich chování, dynamiku jejich projevu, nadšení.

Kde se vzalo tolik radosti nad tím, že církev má papeže, bez ohledu na osobu? Seděl jsem mezi biskupy a náhle mne napadlo: Snad ti mladí lidé mají papeže raději než já? Bude to asi jinak. Umějí dát najevo svou radost s takovou spontánností, že člověk v mém věku již něčeho takového ani není schopen. Jaké asi mají zázemí ve své rodině? Jak byli vychováni? Kde nabrali lásku k církvi, kterou v těch dnech přišli vykřičet do celého světa?

V duchu vidíte řadu maminek a tatínků, katechetek a katechetů, mnohých učitelů, jáhnů i kněží, snažících se rozumět světu mladých. Svátý Jan Bosko říkával na adresu salesiánů: Nejen že máte mít mladé lidi rádi, ale oni musí prožít, cítit, že je máte rádi. Jak si má člověk počínat, aby vlastní děti přesvědčil o své lásce? To je umění, které se nevyčte z knížek. Je to pedagogika srdce, která člověka nutí, aby se pro někoho nasazoval, aby se za někoho modlil, aby pro někoho žil. Je to nejužitečnější investice v životě spojená se snahou přibrat do výchovného procesu Pána Ježíše. Okamžik, kdy někoho vedeme za ruku a pak tu ruku nenápadně předáváme do laskavé ruky Pána, je zpravidla nezachytitelný, je to vlastně delší proces. Pokud se to podaří, je vyhráno.

Jaká budoucnost církev čeká, ptáme se někdy s určitou nejistotou. Pán Ježíš na naši adresu řekl: Neboj se, malé stáde. Mladí lidé jsou schopni převzít štafetu víry a dosvědčovat dnešnímu světu, že život, který je Božím darem, má smysl. On učinil vše potřebné pro záchranu člověka, my o tom máme vydávat svědectví.

biskup Karel Herbst

OBSAH čísla 1-2/2005-06

Téma:

Blahoslavenství – úvod

- **Vzděláváme se**
Ježíšova blahoslavenství
– úvod (*A. Scarano*)
- **Inspirace pro katechezi**
Blahoslavenství
Mladší školní věk
Starší školní věk
- **Příběhů není nikdy dost**
Tajemství štěstí
- **Okénko**
rodinné katecheze
Modlitba v rodině
(*M. Mléčková*)

PŘÍLOHY:

- **Luštěnky a prac. listy**
Ježíšova blahoslavenství
Biblické hory
Kázání na hoře
Chcete být bibliionářem?
- **Náš společný rok**
Kruhový kalendář
- **Jmenovka**
Pomůcka pro učitele
k lepšímu zapamatování
jmen dětí
- **Minislovník**
křesťanských pojmů –
obal

Milí přátelé,

zdravíme Vás na začátku nového školního roku. Letos jsme jako hlavní biblické téma Katechetického věstníku připravili **blahoslavenství**. Když jsem toto slovo hledala pomocí internetového vyhledávače, zobrazilo se mi více než 10 tisíc odkazů. Připomnělo mi to větu, kterou jsem kdysi četla: hodně lidí o blahoslavenstvích mluví, málo lidí je opravdu zná, a už vůbec málokdo podle nich žije. Snad tedy bude toto téma aktuální a pomůže těm z vás, kteří hledáte nějaký doplněk k množství již existujících katechetických materiálů.

Jaká bude struktura věstníku? Po úvodníku otce biskupa Herbsta bude následovat rubrika **Vzděláváme se**, která je určena především k dalšímu vzdělávání nás katechetů. Bibliista A. Scarano v ní bude rozebírat jednotlivá blahoslavenství.

Rubriku **Inspirace pro katechezi** budou tentokrát připravovat dva kněží brněnské diecéze: Petr Havlát a Pavel Kafka. První bude své náměty zaměřovat na mladší školní věk, druhý na starší.

Rubrika **Příběhů není nikdy dost** je vámi vždycky žádaná (příběhy často využívají i kněží v kázáních), zůstává tedy nezměněna. Ne všechny příběhy budou nutně souviset s blahoslavenstvími.

Okénko letos zaměříme na rodinnou katechezi. Jitka Šebková bude při zpracování vycházet z námětů Marie Mléčkové z Arcibiskupství olomouckého, které částečně vycházely v Katechetických listech.

V kopírovatelných přílohách budou jako obvykle luštěnky, bibliionář – otázky k ověření biblických znalostí – a také nějaká inspirace pro tvořivou práci s dětmi. Místo kartiček se světci uvedeme kartičky do malého slovníčku pojmů, který si budou žáci během roku postupně vytvářet. Součástí věstníku budou také speciální přílohy pro dobu adventní a postní a budeme pokračovat v kartičkách k nedělním evangeliím – cyklus C (začne od adventu a nebude v každém čísle).

Marie Špačková

za Katechetické centrum Biskupství brněnského

Evangelizace ani katecheze není možná bez Božího působení. Ani nejdokonalejší pedagogické techniky, ani katecheta obdařený největšími schopnostmi nemůže nikdy nahradit tichou, jemnou a přitom působivou činností Ducha Svatého. On je niterným učitelem těch, kteří rostou směrem k Pánu. On je vpravdě inspirující princip veškerého katechetického díla a těch, kteří je uskutečňují.

VDK, 1997

VZDĚLÁVÁME SE

Ježíšova blahoslavenství – úvod

Adresáti

Blahoslavenství jsou určena „velkému množství“ těch, kdo Krista následují. To je ten zástup, který zakusil Ježíšova uzdravení (Mt 4,23.24n). Patrně se jedná o židy, možná i o pohany (zmínka o Desetiměstí). Horská řeč je tedy platná pro všechny – není jen pro užší okruh učedníků, pro „dokonalé“. Ne všechny řeči jsou však určeny všem, na to je třeba pamatovat!

Místo

Místem vyučování a předání blahoslavenství je hora. Právě na hoře Bůh zjevil svou vůli, na hoře promluvil (Ex 20; Dt 5,6-21). Na hoře se Ježíš ukazuje ne jako nový Mojžíš, ale jako učitel, který „Boží autoritou“ dává zákon – navazuje na tento zákon, vykládá jej a zároveň rozšiřuje. A v prvních třech antitezích se Ježíš výslovně odvolává na Dekalog (Mt 5,21.27.33).

Ježíš učí vsedě, podobně jako rabíni. Tento postoj je znamením autority a důstojnosti.

Struktura a literární druh blahoslavenství

Struktura: prohlášení („blahoslavený“), charakteristika adresáta (chudý, milosrdný), příslibení („jejich je nebeské království“).

Struktura nám jasně napovídá, že tu máme zvláštní literární druh – blahoslavenství. Tento literární druh se objevuje i jinde v Bibli. U Matouše jsou to tato místa:

11,6: A blaze tomu, kdo se nade mnou neuráží.

13,16: Blažené vaše oči, že vidí, i vaše uši, že slyší.

16,17: Blaze tobě, Šimone Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích.

24,46: Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí.

I ve SZ máme příklady blahoslavenství, např. Žl 1,1-2 („Blaze muži, který se neřídí radami svévolníků, který nestojí na cestě hříšných, který nesesává s posměvači, nýbrž si oblíbil Hospodinův zákon, nad jeho zákonem rozjímá ve dne i v noci.“).

Význam slova „blahoslavený“

V jakém smyslu chápat slovo *blahoslavený*? Blahoslavený je především ten, kdo se nachází v *dobrém vztahu* vůči Bohu (a to díky splnění určité podmínky, např. „nesedat s posměvači, rozjímát o Hospodinově zákoně“ – Žl 1,1-2). Proto výraz *blahoslavený* můžeme přeložit jako „dobře je na tom ten“. Můžeme však jít ještě dále. Blahoslavený se díky ujištění o Boží přízni může už teď radovat, a to i přes nepříznivé okolnosti. Blahoslavenství je tak určitým paradoxním vyznáním. Příčina štěstí není nepříznivá situace jako taková (např. soužení), ale Boží čin (slovesa v příslibení jsou v tzv. pasivum divinum, např. „oni budou potěšeni“ znamená „Bůh je potěší“). A Bůh koná v eschatologické budoucnosti („už – ještě ne“).

„Blahoslavený“ se tedy může nejadekvátněji opsat jako „šťastný ten, kdo má účast na Boží spáse“ (tento podtón radosti je explicitně přítomen ve výroku bezprostředně následujícím po blahoslavenstvích – 5,12: „radujte se a jásejte!“). Blahoslavenství je tak reakcí na Boží obdarování, Boží čin spásy.

Blahoslavenství jsou evangeliem, radostnou zvěstí v nejsilnějším slova smyslu:

a) Zvěstují největší radost, protože založenou na Božím činu.

b) Jsou začátkem Ježíšova vyučování, udávají tedy jeho základní tón, dodávají mu ráz radostné zvěsti: Ježíš přišel, aby zvěstoval plnost radosti, to je cíl jeho vyučování.

c) Naplňují proroctví Iz 61,1: „Pán mě poslal hlásat chudým radostnou zvěst.“ Tímto Izaiášovým výrokem Ježíš odpovídá na otázku Jana Křtitele („chudým je zvěstována radostná zvěst“ – Mt 11,5). A právě tento výrok odpovídá první části prvního blahoslavenství („blahoslavení, tj. šťastní chudí v duchu“).

K reflexi

Zakusil jsi někdy, že Ježíš přináší do tvého života radost?

P. Angelo Scarano, S.S.L.

INSPIRACE PRO KATECHEZI

Ježíšova blahoslavenství – úvod (Mt 5 1-12a)

MLADŠÍ ŠKOLNÍ VĚK

Pomůcky:

Tabule a křída, popř. plakát a fixy, pastelky, text s blahoslavenstvími pro všechny děti.

Uvedení do tématu:

Ježíš pronesl za svého života mnoho krásných slov. K těm nejkrásnějším patří tzv. Kázání na hoře neboli Horské kázání. Součástí tohoto kázání je také osmero blahoslavenství. Když lidé poprvé uslyšeli tato blahoslavenství, určitě se zaradovali. Tato slova musela skutečně mnohé povzbudit. Koho by také nepovzbudila slova o tom, že plačící budou potěšeni? Nebo že pronásledovaným pro spravedlnost patří nebeské království? A skutečně od té doby, co blahoslavenství máme, přinášela a přinášejí tato slova útěchu a pomoc mnoha lidem.

Říká se také, že blahoslavenství tvoří Ježíšův autoportrét. Každé z blahoslavenství Ježíš skutečně sám na sobě naplnil. Když tedy blahoslavenství čteme, tak Ježíše ještě lépe poznáváme. A jak vlastně zní tato blahoslavenství? Katecheta rozdá dětem texty s blahoslavenstvími a společně si je přečtou. (Bylo by dobře, kdyby v textu bylo dostatek místa na poznámky nebo na malování obrázků.)

Dynamiky (různé varianty):

• Vyjádřit blahoslavenství vhodným obrázkem

Děti společně přečtou text s blahoslavenstvími. Katecheta se s nimi nad jednotlivými blahoslavenstvími zamyslí a zeptá se dětí, co si pod těmito slovy vlastně představují. Úkolem dětí je vystihnout jednotlivá blahoslavenství jednoduchým obrázkem, který potom namalují do textu. Katecheta jim přitom pomáhá. Např.:

1. blahoslavenství – klečící postava, která se pokorně sklání před Bohem;
2. blahoslavenství – slzy;
3. blahoslavenství – zavřená ústa nebo prst přes ústa;
4. blahoslavenství – váhy jako symbol spravedlnosti;

5. blahoslavenství – zpovědnice jako místo, kde člověk přijímá Boží milosrdenství a potom se ho snaží šířit dál;
6. blahoslavenství – zářící srdce;
7. blahoslavenství – podané ruce jako symbol pokoje;
8. blahoslavenství – mříže (vězení), jako symbol pronásledování.

- **Ježíšův autoportrét**

Katecheta namaluje na tabuli nebo plakát obrys Ježíšovy tváře. Děti mají za úkol do Ježíšovy tváře vepisovat vlastnosti – jaký Ježíš je a jak jedná. Tak společně vytvoříme Ježíšův autoportrét. Děti se nemusí inspirovat pouze blahoslavenstvími, ale mohou do tváře napsat vše, co je napadne z Ježíšova života a co se týká jeho povahy a jeho vlastností. Katecheta potom může připomenout Ježíšova slova: „Kdo vidí mne, vidí Otce“ (*Jan 14,9*). To, jaký je Ježíš, nám tedy také připomíná, jaký je nebeský Otec.

Vepsaná slova může katecheta s dětmi využít v závěrečné modlitbě podobné litanii, která sestává z vět vytvořených podle vlastností vepsaných do Ježíšovy „tváře“. Např. „Pane Ježíši, děkujeme ti, že jsi...“. Jedno z dětí doplní některý z napsaných výrazů. Celá skupina naváže: „Děkujeme ti, Pane.“

- **Hory v Ježíšově životě**

Katecheta se zeptá dětí, jestli znají názvy některých hor, které mají něco společného s Ježíšovým životem. Ví někdo, jak se jmenovala hora, kde byl Ježíš proměněn? A jak se jmenovala hora, kde byl ukřižován? A jak zase hora, kde pronesl blahoslavenství?

Děti namalují tři kopce. Do jednoho napíší hora Blahoslavenství, do druhého hora Tábor a do třetího Golgota nebo Kalvárie. Na vrchol hory Blahoslavenství namalují kostel, který tam dnes skutečně stojí, nebo číslo 8, které nám připomíná počet blahoslavenství. Na vrcholu hory Tábor namalují Ježíše ve slávě a na třetí vrchol tři kříže. Katecheta potom připomene, že hory hrály v Ježíšově životě velkou roli. Hory byly také místem, kam se Ježíš chodil modlit. Bible říká, že vystupoval na horu, aby byl sám. (Mají i děti své místo, kde se modlí?)

(Podobný námět s horami nabízí i luštěnka *Biblické hory* připojená k tomuto věstníku.)

- **Dokážeš se blahoslavenství naučit z paměti?**

Katecheta se snaží děti povzbudit, aby se blahoslavenství naučily z paměti. Malé děti se mohou naučit třeba jen jedno blahoslavenství, větší děti už mohou zvládnout blahoslavenství všechna. Děti, které se blahoslavenství naučí, může katecheta nějak odměnit.

Námět připravil Petr Havlát

STARŠÍ ŠKOLNÍ VĚK

Pomůcky: Pro každého žáka tužka a tři papíry. Pro skupinu zásoba novin a časopisů, obrázky lidí, citáty o štěstí.

Úvod: Cílem těchto katechezí nebude vysvětlit blahoslavenství z hlediska teologického, ale ukázat jejich praktický význam pro život dospívajícího křesťana v současné společnosti. Proto budou s jednotlivými blahoslavenstvími spíše vzdáleně souviset než je teologicky rozvíjet.

Uvedení do tématu: Žákům rozdáme různé noviny a časopisy a vyhlásíme soutěž v hledání slov – např. kdo dříve najde nějaké slovo auto, dům atd. Pak žáci hledají v textu slovo

„blahoslavený“. Pokud ho tam nenajdou, ptáme se, zda toto slovo už někdy slyšely a zda vědí, co znamená. Vysvětlíme, že se s ním dnes už běžně nesetkáme, ale místo něj se používá slovo „šťastný“ nebo „radostný“.

Postup: Následující dynamika může pomoci pochopit hlubší význam slova štěstí a vést k zamýšlení o cestách, které k němu vedou. Každý žák dostane tři lístečky s nedokončenou větou: „Lidé jsou šťastní, když...“ (Pokud se skupinka dobře zná, je možné zvolit osobnější variantu „Byl jsem šťastný, když...“.) Každý má za úkol dokončit větu třemi různými způsoby. Např. Lidé jsou šťastní, když vyhraji v loterii; když mají přátele; když dostanou dárek... Lístečky se vyberou, pomíchají a postupně se čtou dokončení vět. Lístečky můžeme třídit na skupiny podle podobného obsahu.

V dalším kroku se žáci zamýšlejí nad každým lístkem a říkají, co je nutné pro to, aby bylo štěstí dosaženo. Někdy štěstí závisí na nás samotných, jindy na okolí a někdy je štěstí nezaslouženým darem. Např. „Jsem šťastný, protože jsem se dostal na školu.“ Tedy musel jsem se učit. „Jsem šťastný, když jsem zdravý.“ Možná pro své zdraví nedělám nic, ale možná také sportuji, jím zdravě apod. Na příkladech vysvětlíme žákům, že cesta ke štěstí může vést také přes nějakou smysluplnou činnost. Ke štěstí nedojdeme zkratkami. Můžeme vyprávět příběh o mladém muži, který se necítil šťastný, proto si štěstí obstarával v drogách. Drogy se staly zkratkou (slepou uličkou) ke štěstí. Závěrem hledáme spolu s dětmi, jaké lidé používají „zkratky“ na cestě za štěstím. Na tabuli (na balící papír) namalujeme dvě cesty, které vedou ke štěstí a k radosti – jednu rovnou, pohodlnou (tj. zkratku) a druhou křivolakou. Vepíšeme do nich, jak se člověk snaží dojít ke šťastnému a radostnému životu. Žákům pomůžeme otázkou: „Co potřebuji já k tomu, abych byl šťastný?“

Na cestu vedoucí ke skutečnému štěstí můžeme také postupně nalepovat ukazatele (směrovky), na kterých je napsáno vždy jedno blahoslavenství. Slovo „blahoslavení“ nahradíme slovem „šťastní“. Tím se žáci seznámí s textem blahoslavenství.

Závěr: Učitel vybere citáty o štěstí a připraví je žákům na lístečky (např. z knihy O štěstí, Nové město, Praha 1999). Žáci si na památku této katecheze jeden citát vyberou. Katecheta vysvětlí, že Boží plán s člověkem je jasný: Bůh si přeje, aby každý člověk byl radostný a šťastný, a to natrvalo. Blahoslavenství jsou tak radami, jak se stát šťastnými.

Pro katechezi je ještě možno čerpat z:

Jaro Křivohlavý, Mít pro co žít, Návrat domů, Praha 1994, str. 9-12.

Jozef Šelunga, Rozsévač vyšel rozsévat, MCM s.r.o Olomouc 2001.

Námět připravil Pavel Kafka

Nepros Boha, aby tě učinil šťastným, ale užitečným. Štěstí se dostaví potom.

Margaret Mitchelová

PŘÍBĚHŮ NENÍ NIKDY DOST

❖ Tajemství štěstí

Jedna stará pověst hovoří o kmeni, který byl neustále ve válce s ostatními. Jeho příslušníci vraždili, plenili a znásilňovali. Neznali mravnost, lásku ani soucit. Byli tak divocí, že se zdálo, jako by přímo prahli po smrti.

Jeden polekaný stařešina svolal některé rozumné příslušníky všech ostatních kmenů, aby se nějak pokusili zachránit zdivočelý lid před ním samotným. Po mnoha diskusích se tito moudří rozhodli skrýt tajemství úspěchu a štěstí před těmi, kteří ho zneužívají.

Ale kam schovat toto tajemství? Jedni navrhovali zakopat je do země. Jiní vynést je na vrcholky nejvyšších hor. A byli i tací, kteří za nejlepší úkryt pokládali hlubiny oceánu. Nebyli s to se dohodnout až do chvíle, než jim ten, který je svolal, poradil: „Schovejme tajemství do nitra lidí samých. Ti, kteří toho nejsou hodni, tam štěstí a úspěch nikdy nenajdou.“

Až do našich dnů lidé horečně pátrají po tajemství úspěchu a štěstí. Poměrně málo jich ale objeví jeho skutečnou skrýši – vlastní nitro. *B. Cavanaugh: Kup si los. Karmel. nakl., 2002*

VYLUŠTILI JSTE SPRÁVNĚ?

☀ Správné odpovědi **Chcete být bibliionářem:** 1B, 2B, 3C, 4D, 5A, 6C, 7B.

Nápověda „po telefonu“: **1.** Mt 7,24-26. – **2.** Mt 1,18. – **3.** Gn 11,9. – **4.** nic (nešlo o Abraháma, ale o Mojžíše: Dt 9,11). – **5.** 1 Sam 17,50. – **6.** orel. – **7.** 1 Kor 13,8.

☀ **Ježíšova blahoslavenství:** Chybějící slova mají toto pořadí: chudí, plačící, tiší, po spravedlnosti, milosrdní, čistého srdce, tvůrci pokoje, pronásledovaní.

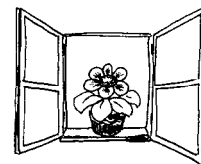
☀ **Biblické hory:** Noemova archa – ARARAT. Desky Desatera – SINAJ. Ježíš se potí krví – OLIVOVÁ HORA. Ježíš káže – HORA BLAHOŠLAVENSTVÍ. Ježíš umírá – GOLGOTA (KALVÁRIE). Ježíšovo proměnění – TÁBOR.

☀ **Kázání na hoře:** 10 rozdílů (zleva doprava, shora dolů,): 1 – hora, 2 – mrak, 3 – pták, 4 – keř, 5 – Ježíšův plášť, 6 – žena, 7 – ruka, 8 – hůl, 9 – Ježíšova noha, 10 – pokrývka hlavy.

OKÉNKO RODINNÉ KATECHEZE

Můžeme dítěti předat víru? Jak vychovávat ve vztahu k Bohu? To jsou otázky, které si věřící rodiče často kladou. I katecheté jsou s nimi konfrontováni – buď ve vztahu k vlastním dětem, nebo jako „odborníci“, na něž se rodiče obracují s dotazy. Proto jsme do letošního okénka vybrali několik námětů k prožívání víry v rodině, které budou většinou souviset s liturgickým rokem. Připravila je Mgr. Marie Mléčková a některé z nich vyšly v olomouckých Katechetických listech. Se svolením autorky vám je v upravené podobě nabízíme.

Modlitba v rodině

Rodina je přes den rozptýlena a většina z jejích členů se zpravidla schází večer. Výjimky tvoří starší děti, které večer už zase často doma nejsou. Večerní setkání rodiny dává prostor pro společné sdílení a otevírání srdcí, kdy se vytváří intimnější atmosféra a dochází ke vzácné věci – vnitřnímu propojení jednotlivých členů rodiny. Takovéto společné chvíle by měly být pravidelné a měly by vyústit v modlitbu. Zhasnuté světlo a rozžaté svíce spoluvytvářejí důvěrnou atmosféru. Snad ze všeho nejtěžší je najít si čas. Lákají nás večerní zprávy a pak třeba i další pořady. Ale co nám pomůže, budeme-li otřesení hrůzami ve světě, když nebudeme vědět, že podobné bolesti, byť na jiné rovině, může prožívat naše rodina?

Právě tento večerní prostor pro setkání je velmi důležitý. Povídáme si o tom, co kdo zažil, povídají i rodiče.

Nejlépe je mít určitý modlitební prostor – např. poličku s křížem, obrázkem, soškou apod., která se dá různě obměňovat, např. podle liturgického období či svátků. Společné pobývání vyústí v modlitbu, která je živá, aktuální a pravdivá. Tak se vyhneme stále stejným frázím, plochosti, a mnohdy i nepravdivosti modlitby. „Děkujeme Ti, Pane, za hezký den“ – a přitom pro někoho byl těžký...

Měsíc září

V měsíci září slavíme svátek sv. Ludmily a sv. Václava. Oba světcí jsou pro nás dobrým příkladem vztahu babičky a vnuka. 16. září tak zvláště vzpomeneme při společné modlitbě na prarodiče, poděkujeme za všechno, co pro nás udělali nebo dělají. Prarodiče nebo starší příbuzné můžeme v těchto dnech navštívit, udělat jim radost malým vyrobeným dárkem, nebo jim s něčím pomoci. K počtě sv. Václava je v naší zemi postaveno mnoho kostelů, kaplí a soch. Volno státního svátku je příležitostí uspořádat rodinný výlet či pouť na místa zasvěcená tomuto světcí. Nejen menším dětem je vhodné přečíst příběhy o sv. Ludmile a sv. Václavovi – např. z knihy o českých a moravských patronech Kytice z královské zahrady od Ivana Renče vydané Karmelitánským nakladatelstvím.

Měsíc říjen

Tento měsíc nám dává možnost přiblížit se Panně Marii Růžencové a říct dětem, co pro nás růženec znamená. S menšími dětmi se můžeme pomodlit „dětský růženec“. Ukážeme dětem desátek. Děti vezmou jedno zrníčko a modlí se: „Panno Maria, ty jsi hodná, milá, laskavá, dobrotivá...“ U každého zrníčka vymyslí něco pěkného o Panně Marii. Na to odpovídáme: „Děkujeme Ti“. Menší děti se asi stěží modlí celý růženec, ale je pro ně velkým příkladem, když vidí, že se ho modlí rodiče. Dětský desátek můžeme vyrobit z modřínových šišek a provázku nebo jiných přírodnin.

Připravila Jitka Šebková

POSLEDNÍ SLOVO MAJÍ DĚTI

☺ Otázka: „Může se slavit svátost smíření po telefonu?“

Odpověď: „To záleží na operátorovi... Mám dojem, že Oskar už tuhle službu má.“

I. Duchoňová

Máte nějakou perličku z náboženství? Napište nám a podělte se o ni!

© Biskupství brněnské, Katechetické centrum, Petrov 8, 601 43 Brno
tel. 543 235 030, kl. 227 nebo 257, e-mail: kc.brno@biskupstvi.cz
<http://kc.biskupstvi.cz>

Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 12332.

Zpracování: Mgr. Marie Špačková, Mgr. Jitka Šebková, Iva Fukalová.

Ilustrace: Iva Fukalová. Jazyková korektura: RNDr. Josef Gerbrich.

S církevním schválením brněnského biskupa Mons. ThLic. Vojtěcha Cikrleho

čj. Ep/680/03 z 9. 6. 2003.

Vychází 9 × do roka (během školního roku). Toto číslo bylo dáno do tisku 14. 9. 2005.